ESKIMO

MONA MÅRTENSON

PAUL RICHTER

SKUESPIL I 8 AKTER

ENERET:
AKTIESELSKABET KINOGRAFEN

Digt
af Marinekaptajn Otto Lagoni.

„Grønland".

Grønland! Dine store Vidder elsker jeg at se.
Helt fra Kap Farvel til Polen
ligger blaanende i Solen
Du i Is og Sne.

Dannebrog, som Draaber drysset
ind i Bugter, over Brær:
det er Baandet — Moderkysset
fra de lyse Bøgetræer.

Lagt i Isens kolde Zone
er Du Perlen i vor Krone.
Med dit Land af Brær og Fjælde imod Nord
har jeg Danmark helt fra Polen ned til Flensborg Fjord.

Grønland! Dine store Vidder elsker jeg at se,
Grønlands-Isens hvide Bjerge, dæk't med Sne.
Og den lyse Sommernat,
hvori Midnatssolen skinner
over hvide Bræ'r og Tinder, —
det er Grønlands Æventyr.

Ingen kan dig det forklare,
Ingen ved, hvad de skal svare.

Her har mangen bøjet Knæ
i den store Stilheds Øde;
imens Gud kom ham imøde
ad den maanelyse Bræ.

ESKIMO

Et Skuespil i 8 Akter fra Grønlands Ismarker.

Manuskript *Helge Bangsted* og *Laurids Skands.*

Efter *Ejner Mikkelsens* Roman „John Dale".

Instruktør *GEORGE SCHNÉEVOIGT*

Optaget af A/S Skandinavisk Talefilm, System: A/S Nordisk Tonefilm, Petersen & Poulsen.

Eneret for Danmark: A/S Kinografen.

Hovedpersonerne:

Jack Norton	PAUL RICHTER
Annie	Ada Egede-Nissen
Kaptajnen	Knut Langgaard
Styrmanden	Finn Bernhoft
Skibsdrengen	Henrik Kolstad
Sulurak, en gammel Eskimo	Tryggve Larssen
Ekaluk, hans Datter	MONA MÅRTENSON
Majark, en Storfanger	Haakon Hjælde

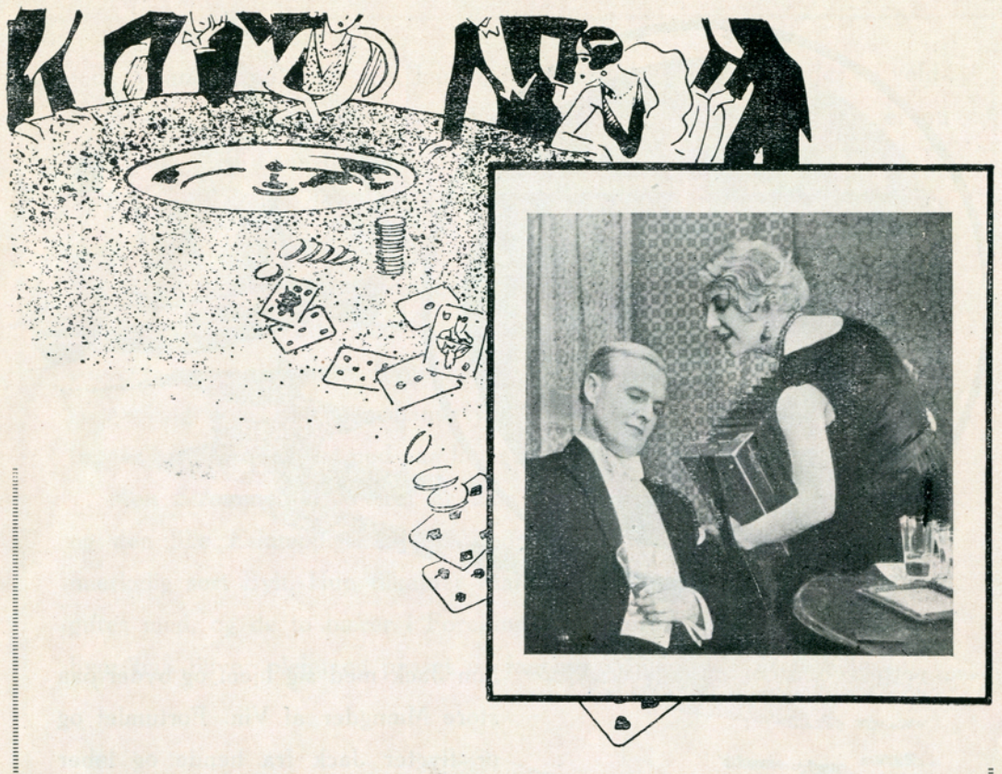

Jack Norton var sin Faders Søn. En ung Mand, som i Kraft af Familiens Formue, aldrig havde oplevet Livet. Sorgløs og ubekymret lod han Dagene smuldre bort, ligelig fordelt mellem hans to eneste Interesser: Spillesalenes grønne, forførende Borde og Danseklubberne blanke Parketgulve. Og var han i Forlegenhed for Penge, vidste han altid, hvor han trygt kunde henvende sig. Hans Far traadte altid hjælpende til og reddede ham Gang paa Gang ud af de Letsindigheder, som han selv bragte sig ud i. Men en skønne Dag var det hele forbi, Æventyret var slut og Jack stod for første Gang overfor Livets Alvor. Faderen nægtede at betale Jacks Spillegæld, endelig havde den gamle Mand tabt Taalmodigheden, og i et Brev til Sønnen meddeler han ham ganske kort, at han ikke ønsker at se ham mere. Jack kan for ham gøre hvad han vil. Faderens Afslag og Brevets haarde Ord rammer Jack paa det voldsomste. Han ved ikke sine levende Raad og driver ud i Byen, næsten sanseløs af den megen Vin, han har drukket.

Han overvejer alvorligt at tage sit eget Liv, men pludselig møder en lille Pige, Havnens skønne Annie, op ved hans Side. Ugenert inviterer

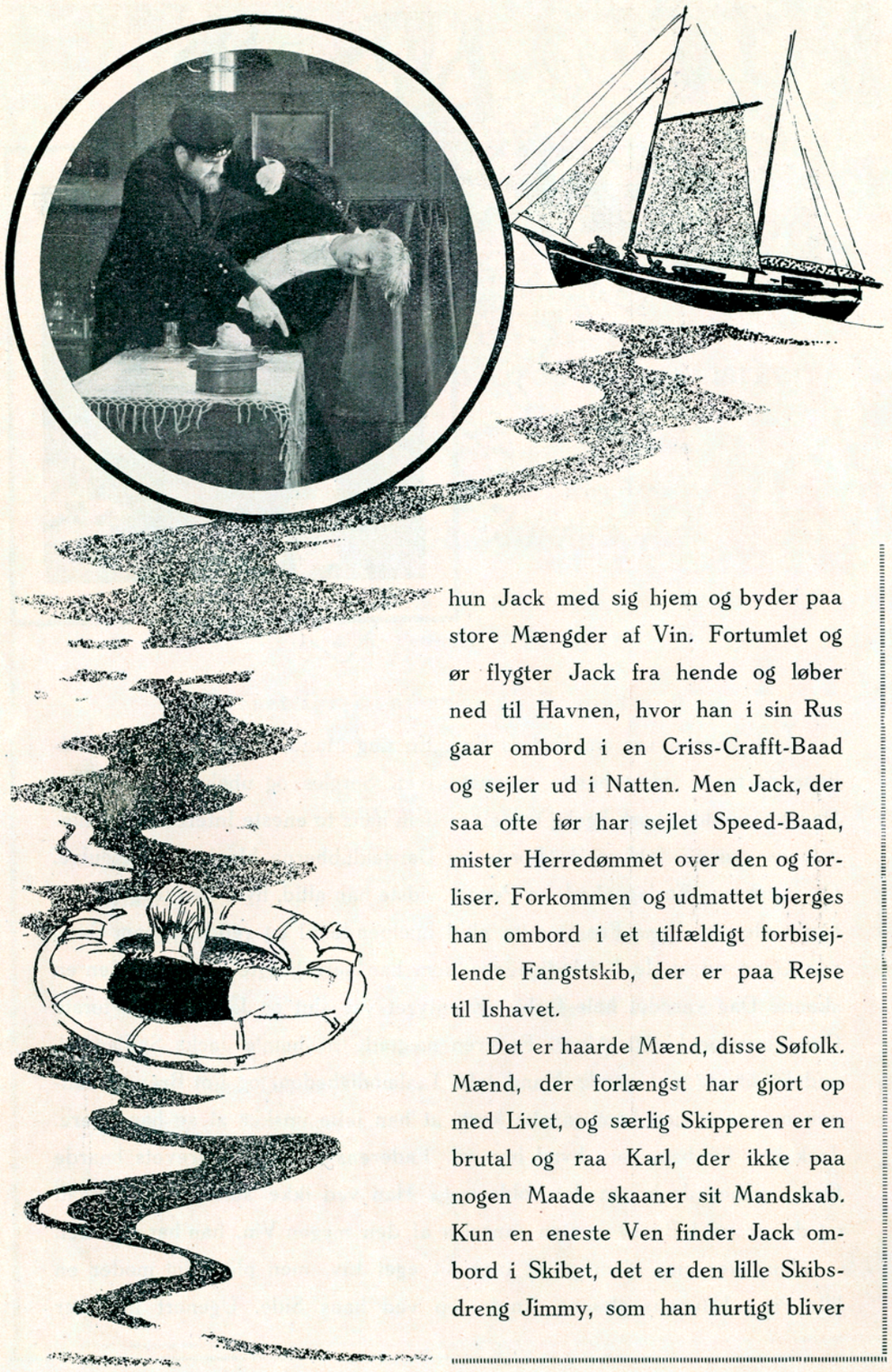

hun Jack med sig hjem og byder paa store Mængder af Vin. Fortumlet og ør flygter Jack fra hende og løber ned til Havnen, hvor han i sin Rus gaar ombord i en Criss-Crafft-Baad og sejler ud i Natten. Men Jack, der saa ofte før har sejlet Speed-Baad, mister Herredømmet over den og forliser. Forkommen og udmattet bjerges han ombord i et tilfældigt forbisejlende Fangstskib, der er paa Rejse til Ishavet.

Det er haarde Mænd, disse Søfolk. Mænd, der forlængst har gjort op med Livet, og særlig Skipperen er en brutal og raa Karl, der ikke paa nogen Maade skaaner sit Mandskab. Kun en eneste Ven finder Jack ombord i Skibet, det er den lille Skibsdreng Jimmy, som han hurtigt bliver

gode Venner med, men som han ligesaa hurtigt skilles fra. Under en voldsom Kamp skyder Jack ved et Vaadeskud Skibsdrengen og han er nu helt alene med Fangstfolkene.

En Sommernat, da Skuden er naaet op til Ishavet, beslutter Jack sig til at flygte. Han kan ikke længere udholde at leve sammen med disse Mænd, og da Skibet passerer en Isflage, springer han ned paa denne og lader staa til. Her ude paa det store Hav, alene paa en drivende Isflage, oplever han en Række frygtelige Døgn. Sulten plager ham og Kulden lægger sig som Rim paa hans tynde Klædedragt om Natten og tilsidst lægger han sig udmattet ned paa Isflagen og afventer roligt Livets Afslutning.

Men Strømmen og Vejret er ham gunstigt. Isflagen driver mod Land, og den lille Eskimopige Ekaluk opdager, at der ude paa Isen ligger en mærkelig sort Bylt. Hun tilkalder Majark, den Mand, som hun engang skal giftes med, og de to bærer i Forening Jack Norton op til Suluraks Hytte, hvor han bliver plejet og passet og faar nyt, dejligt og varmt Skindtøj.

Alle Eskimoerne er venlige imod ham. Han faar snart bygget sin egen Hytte og lever her, som han selv vil. Men mellem ham og Ekaluk er der allerede opstaaet et Kærlighedsforhold og hendes Far, Sulurak, ser med alvorlig Bekymring hen til den Udvikling, der, siden den hvide Mands Ankomst til Landet, er foregaaet med Ekaluk. Heller ikke Majark er længere tilfreds med Ekaluk og Jack. Han er dog Mand nok til ikke at lade sig mærke med, at han er jaloux. Men Jack kan paa den anden Side heller ikke rigtig bestemme sig til at indlade sig med Ekaluk. Han er hvid Mand og hun kun en lille Eskimopige. Og Ekaluk, som før har været glad og lykkelig, bliver nu mørk og trist i Sind. Hun kan slet ikke faa den hvide Mand ud af sine Tanker, altid maa hun tænke paa ham. Og det nytter slet ikke, at Sulurak med alle Midler forsøger paa at tvinge hende til at gaa til Majark og bede ham om Tilgivelse. Nej, hun gaar endog saa vidt, at hun ved den store Lampeslukningsfest helt vrager ham og lader ham blive til Latter for Bopladsen.

Sommeren gaar til Ende mens Tvivl og Sorg hærger Ekaluks Hjerte, og voldsomt holder Vinteren sit Indtog i Landet. Fangsten slaar fejl, der er ingen Sødyr at drive Jagt paa og langsomt melder Sulten sig, snigende kryber den ind i de smaa Hytter, og lidt efter lidt svinder det helt i Kød-depoterne. For Alvor holder Sulten sit Indtog, og ogsaa Jack Norton faar at føle, at han er kommet til et haardt og barskt Land, hvor Kampen for den daglige Føde er enorm.

I lang Tid har han kun haft nogle faa og smaa, magre Fisk at leve af. Han er udmattet og krafteslø og snart melder sig nu ogsaa Sultens frygtelige Følgesvend, den uhyggelige Sygdom: Skørbugen. En stormfuld Dag med stærk Snefygning opsøger Ekaluk Jack, og da hun opdager, hvorledes det er fat med ham, blusser hendes Kærlighed atter op. Hun vil redde den hvide Mand fra Døden. Og Majark skal være den, der bringer ham Hjælpen, thi han er den eneste, som endnu har frisk Kød tilbage, og dette er det eneste Middel, som kan bekæmpe Skørbugen.

Ekaluk gaar til Majark, der straks overlader hende, hvad hun beder ham om, men da hun atter opsøger den syge Jack, nægter han haardnakket at tage det sidste Kødstykke fra hende. Hun trygler ham om at

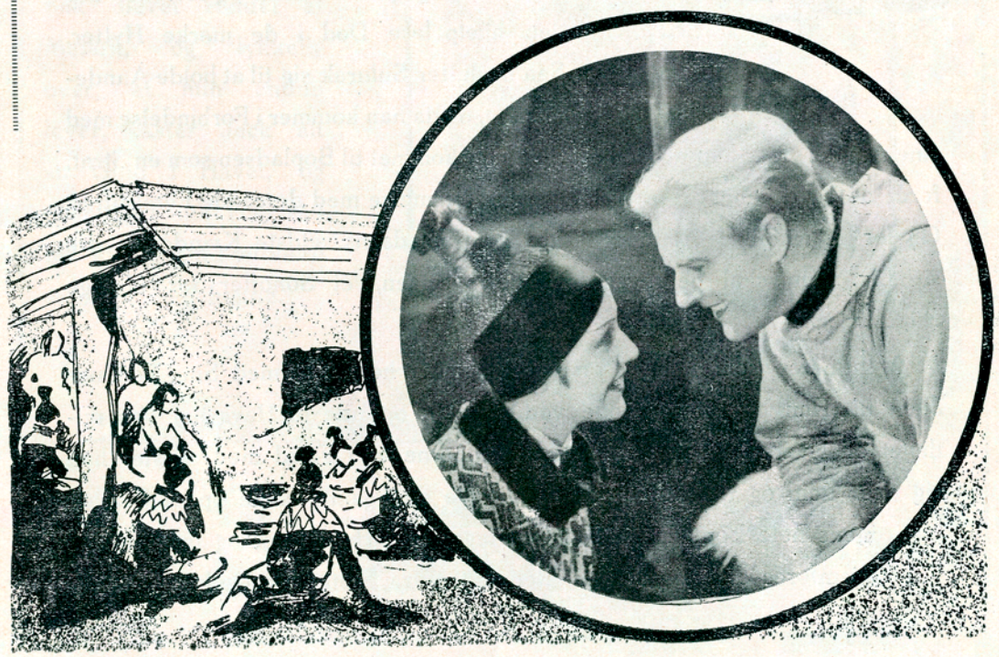

tage det, men Jack synes ubøjelig. Og skuffet og grædende forlader den lille Ekaluk hans Hytte, men næppe er hun ude af Døren, før Jack som et sultent Rovdyr kaster sig over Kødstykket.

Men ogsaa hos Eskimoerne hærger Sulten. Børn og gamle Mænd og Kvinder dør den hjælpeløse Død i de mørke Hytter. Saa beslutter Sulurak sig til at holde Aandemaning, og da han kommer i Forbindelse med sine Aander, faar han at vide, at Sulten er kommet til Bopladsen som en Straf, fordi de ikke længere lever i Overensstemmelse med de gamle Forskrifter. Og for at formilde Aanderne tilbyder Bopladsens ældste Kvinde at ofre sit Liv. Hun skal begraves levende i Sneen, et Sonoffer for ulydige Handlinger.

Men netop som Majark er ved at kaste hende til med Sne, kommer Jack til. Han har været nede ved Kysten, og ude til Havs har han opdaget en Hval. Da han ser, hvad Eskimoerne er i Færd med, kaster han sig over dem og truer Sulurak til at tage den gamle Kone op af Graven igen, mens hele Bopladsens Ungdom tager paa Hvalfangst og under glade Raab hjemføres den store Hval, Redningen fra Sulten og Døden.

Men Jack længes kun efter een Ting, at komme hjem igen til sit eget Land. Og da han af Majark faar at vide, at der oppe ved en stor Elv findes Guld, drager han derop og hjemfører snart til sin Hytte alt det, der har Betydning for ham. Han er med et Slag blevet en rig Mand.

Sommeren kommer atter til Eskimoernes Land og med den vender Fangstskibene tilbage. Det er Jacks Chance til at kunne vende hjem. Og en skønne Dag toner det glade Raab ud over Bopladsen: Skib, Skib!

Jack gaar ombord og faar Kaptajnens Tilladelse til at kunne vende med tilbage til Civilisationen, men netop som han staar i Begreb med at skulle rejse, faar han Meddelelse om, at Ekaluk har mistet Livet ved en Ulykke. Hun er druknet i en Konebaad. Med et Slag forstaar Jack, hvad han har mistet. Han føler, at han elsker hende og ikke kan leve uden hende.

Det viser sig dog, at Meddelelsen om Ekaluks Død er forhastet. Hun er i sidste Øjeblik blevet reddet af Majark, og lykkelig over, at hun endnu lever, kaster Jack alt sit Guld i Havet, og gaar til Ekaluk. Han véd nu, at han altid vil være sammen med hende.

5035

— Jeg elsker Dig, siger han stille og bevæget, dit Land skal være mit Land, hvor Du er, vil ogsaa jeg være!

EMIL KRISTENSEN - KØBENHAVN

Program:

1.

KONGEREVYEN 1930

i Tone, Tale og Lyd.

2.

Talefilmen

ESKIMO

Instruktør:
GEORGE SCHNÉE-VOIGT

*

Optaget af
A/S SKANDINAVISK TALEFILM

*

System:
A/S NORDISK TONEFILM
Petersen og Poulsen

*

Eneret:
A/S KINOGRAFEN

*

Personerne:

Jack Norton..... PAUL RICHTER	Skibsdrengen..... Henrik Kolstad
Annie..... Ada Egede Nissen	Sulurak..... Tryggve Larssen
Kaptajnen..... Knut Langgaard	Ekaluk..... MONA MÅRTENSON
Styrmanden..... Finn Bernhoft	Majark..... Haakon Hjælde

ESKIMO

JACK NORTON var sin Faders Søn. En ung Mand som i Krait af Familiens Formue aldrig havde oplevet Livet. Men en skønne Dag var det hele forbi, Æventyret var slut, og Jack stod for første Gang overfor Livets Alvor. Faderen nægter at betale hans Spillegæld — han ved ikke sine levende Raad og driver ud i Byen næsten sanseløs af den megen Vin han har drukket. Han overvejer alvorligt at tage sit Liv, men pludseligt møder en lille Pige, Havnens skønne Annie, op ved hans Side, og ugenert inviterer hun ham hjem. Han flygter fra hende, og atter gaar hans Vej ned til Havnen, hvor han i sin Criss-Crafft-Baad sejler ud i Natten. Han forliser, og forkommen og udmattet bjerges han ombord i et tilfældigt forbisejlende Fangstskib, som stævner mod Grønland.

Det er haarde Mænd, disse Søfolk. Mænd der forlængst har gjort op med Livet, og særlig Skipperen er en raa og brutal Karl. Kun en eneste Ven finder Jack ombord i Skibet, det er den lille Skibsdreng Jimmy. Men lige saa hurtigt som deres Venskab er opstaaet, lige saa hurtigt skilles de, idet Jack under en Kamp paa Skibet ved et Vaadeskud skyder sin lille Ven.

En Sommernat beslutter Jack at flygte. Da Skibet passerer en Isflage, springer han ned paa denne og giver sig Livet i Vold. Han oplever nogle frygtelige Døgn, Sulten plager ham, og Frosten lægger sig som Rim paa hans tynde Klædedragt. Han har allerede forsonet sig med at skulle dø, da Isflagen driver mod Land, og han opdages af den lille Eskimopige Ekaluk. Hun tilkalder Majark — den Mand hun engang skal giftes med — og de to bærer i Forening Jack op til Suluraks Hytte.

Alle Eskimoerne er venlige mod ham, og han indlever sig snart i Eskimokolonien. Der opstaar et Kærlighedsforhold mellem Ekaluk og Jack — et Forhold som Ekaluks Fader, Sulurak, ser paa med Bekymring. Heller ikke Majark er længere tilfreds med Ekaluk og Jack. Sommeren gaar til Ende, mens Tvivl og Sorg hærger Ekaluks Hjerte, og voldsomt holder Vinteren sit Indtog i Landet.

Fangsten slaar Fejl, og snart melder Sulten sig. Jack bliver syg af Skørbug, og Ekaluk redder ham ved at skaffe frisk Kød — det eneste Middel der kan bekæmpe Skørbugen. De overtroiske Eskimoer holder Aandemaning og for at formilde Aanderne tilbyder Bopladsens ældste Kvinde at ofre sit Liv. Men Jack kommer til og stopper Ceremonien ved at melde, at en Hval er i Nærheden.

Jack længes nu efter at komme hjem, og da han af Majark faar at vide, at der oppe ved en stor Elv findes Guld, drager han derop og hjemfører snart til sin Hytte nok af Guld til, at han i civiliserede Egne vil være en rig Mand.

Sommeren kommer og med den Fangstskibene. Det er Jacks Chance til at kunne komme hjem. Jack gaar om Bord i et Skib for at vende tilbage, men netop som han staar i Begreb med at skulle rejse, faar han at vide, at Ekaluk har mistet

Livet ved en Ulykke. Med et Slag forstaar Jack, hvad han har mistet. Han føler, at han elsker hende og ikke kan leve uden hende. Heldigvis er Meddelelsen forhastet. Ekaluk er blevet reddet af Majark, og lykkelig over at hun lever kaster Jack alt sit Guld i Havet og gaar til Ekaluk. Han ved nu, at han altid vil være sammen med hende.

„Jeg elsker dig", siger han stille og bevæget, „dit Land skal være mit Land, hvor du er, vil ogsaa jeg være".

EN
AF DE
KOMMENDE FILM
I KINOPALÆET VIL BLIVE

„THE BIG POND"

MED

MAURICE CHEVALIER
CLAUDETTE COLBERT

EN PARAMOUNT FILM

RET TIL ÆNDRING I PROGRAMMET FORBEHOLDES.